

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 694/2025-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **obce Perín-Chym**, Perín 180, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Marián Macko s.r.o., Tajovského 1, Košice, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/12/2024 z 27. februára 2025 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom najvyššieho správneho súdu sp. zn. 3Svk/12/2024 z 27. februára 2025 (ďalej len „kasačný rozsudok“) a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Navrhuje kasačný rozsudok najvyššieho správneho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Domáha sa i náhrady trov konania pred ústavným súdom. Zároveň navrhuje vydať dočasné opatrenie, ktorým sa zakáže Správnemu súdu v Košiciach v konaní sp. zn. 6S/39/2025 vydať rozsudok vo veci samej alebo uznesenie, ktorým sa konanie končí, a to až do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v tomto konaní.

2. Na konanie vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľky je v súlade s § 47 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) príslušný tretí senát ústavného súdu v zložení Robert Šorl (predseda senátu) a členovia senátu Ivan Fiačan a Martin Vernarský (sudca spravodajca). Keďže sudca ústavného súdu Martin Vernarský bol uznesením ústavného súdu

č. k. IV. ÚS 317/2025-6 z 23. júna 2025 z konania a rozhodovania vo veci sp. zn. Rvp 1438/2025 vylúčený, v súlade s čl. III bodom 2 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 na jeho miesto nastúpil člen druhého senátu ústavného súdu Peter Molnár.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že správny súd rozsudkom sp. zn. 6S/175/2018 z 31. januára 2024 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) zamietol správnu žalobu žalobcu (obec Veľká Ida), ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného (Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov) č. k. Xo 10/2018, sp. zn. OU-KE-OOP5-2018/037323/SUC z 1. októbra 2018, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Košice-okolie, katastrálny odbor č. OU-KS-KO1-X-143/2016/Han z 3. mája 2018 o zastavení konania o oprave chyby v katastrálnom operáte. Sťažovateľka mala v konaní o správnej žalobe procesné postavenie vedľajšieho účastníka.

4. Správny súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že zákonodarca, súc si vedomý, že pri zákonnými postupmi upravenom zapisovaní (vnášaní) informácií do systému operátov katastra, ktoré procesy si zákonite vyžadujú súčinnosť ľudského faktora, by mohlo dôjsť k chybám, v záujme zachovania hodnovernosti, pravdivosti a záväznosti údajov katastra (tzv. materiálna publicita katastra) nezakotvil v § 70 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) generálne nemennú tézu o absolútnej a definitívnej pravdivosti už raz do katastra zapísaných informácií, ale vyvrátiteľnú právnu domnienku o ich pravdivosti, čo vyjadril slovným spojením „*ak sa nepreukáže opak...*“, t. j. pri preukázaní opaku o tom, že určitá v katastri sa už nachádzajúca informácia nie je pravdivá, je možné zjednať nápravu a predmetnú chybu opraviť, a to práve v rámci konania o oprave chyby v katastrálnom operáte. Opraviť teda možno len existujúci zápis (informáciu). Úplnú absenciu informácie v katastrálnom operáte podľa správneho súdu nemožno chápať ako chybu. Na doplnenie, resp. na vnesenie či zapísanie do katastra absentujúcich informácií prioritne neslúži inštitút konania o oprave chyby v katastrálnom operáte, ale iné procesné postupy podľa § 22 ods. 1 katastrálneho zákona, napr. konanie o zápise práv k nehnuteľnostiam.

5. V posudzovanej veci je podľa správneho súdu predpokladom na katastrálne konanie o oprave chyby v operátoch katastra na jednej strane už existujúci zápis o existencii osady Gomboš a o práve obce Perín-Chym k nehnuteľnostiam definujúcim katastrálne územie osady Gomboš, ktorý (zápis) by bol v rozpore s obsahom v tomto prípade rozhodnutia Rady ONV z roku 1960 zaevidovaného v zbierke listín katastra, podľa ktorého rozhodnutia by toto právo k identickým nehnuteľnostiam tvoriacim katastrálne územie osady Gomboš malo patriť obci Veľká Ida. Avšak v danom prípade tomu tak nie je. Správny súd konštatoval, že v konaní pred správnymi orgánmi nebolo preukázané a netvrdí to ani žalobca, ani generálny prokurátor, že by už v minulosti bol nejakým rozhodnutím alebo inou listinou deklarovaný vznik osady Gomboš ako samostatnej územno-technickej jednotky, na podklade ktorej by táto osada bola ako samostatne zaevidované a identifikovateľné katastrálne územie zaevidované v operátoch katastra tak, aby bolo možné prípadne nespochybniteľne určiť jeho príľnutie alebo spolupatričnosť s katastrálnym územím inej obce. Práve naopak, žalovaný aj prvostupňový správny orgán uviedli, a žalobca to nerozporuje, že osada Gomboš nemá a ani nikdy nemala vlastné katastrálne územie a vždy bola súčasťou katastrálneho územia obce Perín-Chym, pričom rozsah katastrálneho územia osady Gomboš, resp. jej hranicu nedefinuje

(neurčuje) ani rozhodnutie Rady ONV z 29. apríla 1960. Uvedený nedostatok rozhodnutia Rady ONV z roku 1960 bol s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou aj dôvodom, pre ktorý v časti týkajúcej sa práve osady Gomboš nedošlo k jeho zápisu do operátov katastra (nebolo zrejmé, aké nehnuteľnosti vlastne tvoria osadu Gomboš a jej územie, a teda ktoré by mali byť pričlenené k obci Veľká Ida).

6. V operátoch katastra sa nenachádza zápis práva obce Perín-Chym k jasne zadefinovanému samostatnému katastrálnemu územiu osady Gomboš, ktorý by teoreticky mohol byť v rozpore s v zbierke listín evidovaným rozhodnutím Rady ONV z roku 1960, podľa ktorého by právo k tejto osade malo svedčať obci Veľká Ida. Neexistencia zápisu vylučuje existenciu rozporu, preto prvostupňový správny orgán toto ním *ex offio* začaté konanie o oprave chyby v operátoch katastra podľa správneho súdu správne a plne v súlade so zákonom zastavil.

7. Správny súd dodal, že iba v katastrálnom konaní o zápise práv k nehnuteľnostiam [v rozhodnom čase upravené v § 4 a nasl. katastrálneho zákona], by príslušný katastrálny úrad mohol na základe rozhodnutia Rady ONV z roku 1960, v prípade jeho formálnej i vecnej bezvadnosti, záznamom zapísať do operátov katastra osadu Gomboš ako svojou hranicou vymedzené katastrálne územie a jeho pričlenenie k inému katastrálnemu územiu, čo však ako už v minulosti žalobca sám zistil, nebolo schodným, avšak nie preto, žeby katastrálny úrad toto vykonať nemohol, ale pre neúplnosť a vadnosť rozhodnutia Rady ONV z roku 1960, ktoré okrem iného neobsahovalo geodetickú prílohu (geometrický plán) o geodetickom zadefinovaní územia zmienenej osady, aby ju bolo možné zapísať a preto bolo toto rozhodnutie v tejto časti týkajúcej sa osady Gomboš do operátov katastra nezapísateľným.

8. Proti rozsudku správneho súdu žalobca (obec Veľká Ida) podal kasačnú sťažnosť, ktorú najvyšší správny súd považoval za dôvodnú a rozsudok správneho súdu napadnutým kasačným rozsudkom zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Kasačný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku predovšetkým poukazuje na § 132 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok s tým, že ak je tzv. prejudiciálnej otázke iným orgánom rozhodnuté, správny súd na takéto rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v rozhodnutí. V prejednávanej veci už bolo rozhodnuté uznesením Rady Okresného národného výboru v Košiciach č. 439-29/4-1960 z 29. apríla 1960, a ak teda správny súd posúdil danú otázku inak ako kompetentný orgán, na jeho postup (pri posúdení účinkov tohto rozhodnutia), ako aj kvalitatívnu stránku odvodnenia napadnutého rozsudku sa kladú zvýšené nároky. Kasačný súd zdôraznil, že z hľadiska princípu právnej istoty podlieha ochrane aj legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota. Ak o pripojení osady Gomboš k obci Veľká Ida už bolo predmetným uznesením Rady Okresného národného výboru v Košiciach z roku 1960 právoplatne rozhodnuté a toto rozhodnutie nebolo zákonom predpísaným spôsobom zrušené, vyvoláva právne účinky a tieto sú záväzné pre všetky dotknuté subjekty.

10. Kasačný súd dospel k názoru, že sťažovateľ (žalobca, pozn.) v kasačnej sťažnosti (ako aj v samotnej žalobe) vecne, jasne a predovšetkým legitímne namietal, že správny súd vec nesprávne právne posúdil, ak konštatoval, že oprava chýb sa mala dotknúť vlastníckych, prípadne iných vecných práv oprávnených osôb. Oprava chýb, ktorá bola predmetom osobitného katastrálneho konania, sa týkala výlučne katastrálnych území a označenia jednotlivých parciel do katastrálneho územia. Zápis príslušnosti nehnuteľnosti do katastrálneho územia je údaj, ktorý

sa povinne zapisuje do katastra nehnuteľností a na LV [§ 8 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona]. O zmene hraníc obcí Veľká Ida a Perín-Chým už bolo s konštitutívnymi účinkami rozhodnuté uznesením Rady Okresného národného výboru v Košiciach č. 439-29/4-1960 z 29. apríla 1960, ktoré bolo obsiahnuté v uznesení č. Ra-154-29/4-1960 z 30. apríla 1960. Rada Východoslovenského Krajského národného výboru v Košiciach uznesením č. 247 zo 14. decembra 1960 zobrala na vedomie pričlenenie osady Gomboš k obci Veľká Ida a schválila pre začlenenú obec názov Veľká Ida: preto v danej časti argumentácia správneho súdu neobstojí.

11. Kasačný súd dodal, že predpokladom postupu správy katastra podľa § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona (vykonanie opravy údajov katastra aj bez návrhu na opravu) je, aby údaje katastra boli v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Týmto rozporom sa rozumie aj situácia, keď správa katastra zapísala iba časť jej údajov z verejnej listiny, čím došlo k jej neúplnému zápisu. Uznesenie Rady Okresného národného výboru v Košiciach č. 439-29/4-1960 z 29. apríla 1960 už bolo predmetom zápisu do katastra nehnuteľností v minulosti a bolo aj administratívnoprávne realizované, a to v časti vytvorenia nových obcí Medzev, Valaliky, Hutníky a Družstevná pri Hornáde (tieto mali vzniknúť zlúčením viacerých obcí). Údaje katastra sú v rozpore s predmetnou verejnou listinou, išlo o chybný zápis (neúplný), a preto je na mieste využiť inštitút konania o oprave chyby v katastrálnom operáte.

12. Kasačný súd považoval za relevantnú aj námietku, že vyhodnotenie, či označená listina bola perfektná, a teda spôsobilá na zápis a zmenu údajov katastra, je možné len vo vzťahu k vtedy platnej a účinnej právnej úprave. V rozsudku správneho súdu pritom absentuje presvedčivé zdôvodnenie a výklad, prečo správny súd označenú listinu s konštitutívnymi účinkami považoval v danej časti za nulitný akt, resp. že územie osady Gomboš bolo v danom uznesení nesprávne špecifikované do takej miery, že sa jeho pričlenenie k inému katastrálnemu územiu stalo nerealizovateľné. Vo vzťahu k listinám založeným v administratívnom spise pre kasačný súd vyzneli rovnako ako nesprávne aj závery správneho súdu o nemožnosti identifikácie hraníc osady Gomboš, a to vzhľadom na absenciu geometrického plánu pri uznesení Rady Okresného národného výboru. Táto konštatácia správneho súdu nevychádza z dôkazov a listín, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise, pričom kasačný súd poukázal na „*stanoviská ÚGKaK č. KO-3216/2017-449 zo dňa 30. 03. 2017 a ÚGKaK SR č. LPO-3347/2017/Var zo dňa 04. 04. 2017, ktoré potvrdzovali možnosť určenia hraníc medzi obcami Perín-Chým - Veľká Ida (vo vzťahu k osade Gomboš) z dostupných technických podkladov. Tieto závery vyplývajú aj z prípisu Ministerstva vnútra SR č. SvS-233004-2009/21743 zo dňa 11. 12. 2009, ktoré bolo adresované obci Veľká Ida. Tento prípis poukazuje na Zoznam obcí Československej socialistickej republiky z roku 1960, ktorý bol vyhlásený podľa územného členenia štátu v zmysle § 17 zákona č. 36/1960 Zb. o územnom členení štátu. S týmito podkladovými materiálmi a závermi sa mal správny súd vo svojom meritórnom rozhodnutí riadne vysporiadať.*“. Kasačný súd zároveň doplnil, že správny súd prijal vo vzťahu k uzneseniu Rady Okresného národného výboru v Košiciach č. 439-29/4-1960 z 29. apríla 1960 už uvedené závery napriek skutočnosti, že označené uznesenie sa nenachádzalo v administratívnom ani súdnom spise, a kasačnému súdu sa dostalo do dispozície až po neformálnej žiadosti adresovanej Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a doručené mu bolo 17. januára 2025 prostredníctvom mailovej komunikácie.

II. Argumentácia sťažovateľky

13. Proti rozsudku kasačného súdu sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta zásah do základných práv na súdnu ochranu a na možnosť vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom tým, že kasačný súd si neformálnym spôsobom vyžiadal od účastníka konania (Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky) uznesenie ONV z 29. apríla 1960 za situácie, keď prokuratúra v konaniach mala na výsledku protichodný záujem, pričom ako záväzný právny akt malo tvoriť podklad k vykonaniu opravy, teda je jedným z kľúčových dokumentov a dôkazov, a ak sa podľa kasačného súdu ani nenachádzal v administratívnom spise, sťažovateľka tvrdí, že kasačný súd svojím postupom dotvoril a doplnil spisový materiál a takto obišiel účastníkov správnych a súdnych konaní, inštančnosť správneho a súdneho konania a nedal im možnosť sa k nemu vyjadriť v inštančnom konaní. Ak kasačný súd získal uznesenie ONV, nemal sa k nemu podľa názoru sťažovateľky obsahovo vyjadrovať z hľadiska účinkov a táto listina po overení jej zákonnosti a autenticity sa mala vrátiť na správny súd a správne orgány na účel vyjadrení účastníkov konania a jej posúdenia.

14. Sťažovateľka uvádza, že § 59 ods. 1 a) katastrálneho zákona sa má podľa kasačného súdu vykladať tak, že podmienkou konania o oprave údajov katastra je, aby údaje katastra boli v rozpore s verejnou listinou a za takýto stav považuje aj situáciu, keď správa katastra zapísala iba časť jej údajov, čím došlo k jej neúplnému zápisu. Interpretácia uvedeného ustanovenia katastrálneho zákona zo strany kasačného súdu je podľa sťažovateľky príliš rozširujúca, pretože navádza na nesprávny zovšeobecnený záver, že akákoľvek verejná listina má byť v celosti bezpodmienečne zapísaná v katastri nehnuteľností a ak tomu tak nie je, ide o stav chyby (rozpor) zakladajúci konanie o oprave chyby. Tento záver kasačného súdu nemôže byť všeobecne aplikovateľný, keďže je vždy nutné prihliadať na skutkové alebo právne okolnosti prípadu, ktoré viedli alebo mohli viesť k vzniku rozporu v katastri, t. j. nevykonaniu zápisu vôbec alebo k neúplnému zápisu verejnej listiny v katastrálnom operáte, ako na to poukazovali aj správne orgány. Sťažovateľka tvrdí, že v tomto prípade nešlo o rozpor v katastrálnom operáte založenom na chybnom (neúplnom) zápise, keďže údaje podkladovej verejnej listiny nie sú dostatočne určité, dôvod rozporu údajov je mimo vlastnej činnosti orgánov katastra nehnuteľnosti z dôvodu na zápis nespôsobilej, neurčitej a účinky nevyvolávajúcej listiny uznesenia ONV [jej časť d)], a preto nie je namieste využiť inštitút konania o oprave chyby v katastrálnom operáte v zmysle § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona.

15. Sťažovateľka poukazuje na to, že ak by za takýchto okolností a vychádzajúc zo záväzných právnych záverov kasačného súdu mal správny súd zohľadniť tieto závery i výklad kasačného súdu a správny orgán požadovanú zmenu vykonať, materiálne by došlo k zmene hranice územia obce Perín-Chym i obce Veľká Ida tak, ako ich predpokladá § 2 ods. 4 písm. b) zákona č.369/1990 Zb. o obecnom zriadení, po vykrátení („zákon o obecnom zriadení“). Takáto zmena územia obce je však podľa § 2 ods. 5 zákona o obecnom zriadení prípustná iba so súhlasom obce, o ktorej katastrálne územie ide. Z okolností rozhodovanej veci je zrejmé, že niet súhlasu obce Perín-Chym, a preto splnenie tejto zákonnej podmienky nemožno obchádzať inou procesnou formou – opravou chýb v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona.

16. Sťažovateľka namieta zásah do práva na súdnu ochranu v odôvodnení a záveroch kasačného súdu o nesprávnych záveroch správneho súdu o nemožnosti identifikácie hraníc osady Gomboš

pre absenciu geodetických podkladov, ak sa v administratívnom spise nachádzajú dôkazy a listiny, ktoré tam vymenúva a s ktorými sa podľa kasačného súdu mal správny súd vysporiadať.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

17. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu.

18. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti stojacim mimo sústavy všeobecných súdov. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie veci všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

19. Ústavný súd podrobil napadnutý rozsudok najvyššieho správneho súdu prieskumu v zmysle argumentácie uplatnenej sťažovateľkou v II. časti tohto rozhodnutia.

20. Sťažovateľka sa svojou ústavnou sťažnosťou domáha zrušenia zrušujúceho rozhodnutia. V prvom rade je potrebné uviesť, že ústavný súd sa k zrušovacím rozhodnutiam stavia zdržanlivo, keďže posúdenie zákonnosti opravnými prostriedkami napadnutých rozhodnutí je výsadou nadriadených súdov v rámci sústavy všeobecného súdnictva a zrušenie rozhodnutia opravným súdom nepredstavuje skončenie konania. Predmetná vec „zostáva v systéme“, bude o nej opäť rozhodnuté, a nové rozhodnutie bude preskúmateľné. Ku „kasácii kasácie“ pristupuje ústavný súd len vtedy, ak opravný súd vyriešil určitú otázku konečným spôsobom a prípadná náprava zásadného pochybenia v neskorších štádiách by bola nemožná alebo veľmi sťažená (pozri napr. I. ÚS 260/2019).

21. V súvislosti s námietkou sťažovateľky, že kasačný súd svojím postupom dotvoril a doplnil spisový materiál a takto obišiel účastníkov správnych a súdnych konaní, inštančnosť správneho a súdneho konania a nedal im možnosť sa k nemu vyjadriť v inštančnom konaní, ústavný súd konštatuje, že nenachádza súvislosť medzi namietaným porušením označených základných práv podľa ústavy a uvedeným postupom kasačného súdu práve vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie má kasačný charakter a vec sa vracia správneému súdu na ďalšie konanie, v ktorom účastníci budú mať možnosť uplatniť všetky svoje procesné práva vrátane práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom.

22. Vo vzťahu k námietke sťažovateľky, že kasačný súd svojvoľne prijal záväzné závery o konštitutívnych účinkoch rozhodnutia uznesenia ONV, ústavný súd konštatuje, že kasačný súd

poukázal na existenciu právoplatného rozhodnutia o pripojení osady Gomboš k obci Veľká Ida, ako aj skutočnosť, že toto rozhodnutie nebolo zákonom predpísaným spôsobom zrušené, preto vyvoláva právne účinky a tieto sú záväzné pre všetky dotknuté subjekty. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však vyplýva i možnosť, aby správny súd posúdil danú otázku inak ako kompetentný orgán, avšak najvyšší správny súd zdôrazňuje, že v takom prípade sa na jeho postup a kvalitatívnu stránku odvodnenia napadnutého rozsudku kladú zvýšené nároky (v rozsudku správneho súdu pritom podľa kasačného súdu absentuje presvedčivé zdôvodnenie toho, prečo správny súd označenú listinu s konštitutívnymi účinkami považoval v danej časti za nulitný akt).

23. Podstatou ďalšej námietky je nesúhlas sťažovateľky s aplikáciou právnych záverov uvedených v rozsudku kasačného súdu, podľa ktorého pod rozporom údajov katastra s verejnou listinou (§ 59 ods. 1 a) katastrálneho zákona) sa rozumie aj situácia, keď správa katastra zapísala iba časť jej údajov, čím došlo k jej neúplnému zápisu. Kasačný súd v okolnostiach posudzovanej veci uviedol, že údaje katastra sú v rozpore s predmetnou verejnou listinou, ide teda o chybný zápis (neúplný), preto je na mieste využiť inštitút konania o oprave chyby v katastrálnom operáte v zmysle § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona.

24. Ústavný súd už v minulosti konštatoval, že správne súdnictvo je primárne prostriedkom ochrany subjektívnych práv adresáta výkonu verejnej správy v jej najrôznejších podobách. Len sekundárne je kritériom poskytovania tejto ochrany zákonnosť verejno-mocenských aktivít verejnej správy. Inými slovami, správne súdnictvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého.

25. Sťažovateľka, ktorá je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpená, stavia ústavný súd práve do pozície súdu vyššej (ďalšej) inštancie, ktorý by mal nanovo prehodnocovať skutkový stav a z neho vyplývajúce právne závery. Takýto postup však s odkazom na už citovanú judikatúru nie je v konaní podľa čl. 127 ústavy možný.

26. Ústavný súd konštatuje, že z napadnutého rozsudku najvyššieho správneho súdu vyplývajú konkrétne skutkové a logické právne závery, ktoré ústavný súd nie je oprávnený a ani povinný nahrádzať. Podľa názoru ústavného súdu nevykazuje napadnutý rozsudok prvky arbitrárnosti, je zrozumiteľný a akceptovateľne odôvodnený. V zmysle svojej judikatúry ústavný súd považuje za protiústavné a arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06), čo však nie je tento prípad.

27. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom najvyššieho správneho súdu nestotožňuje, sama osebe nepostačuje na prijatie záveru o neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

28. Pre posúdenie zachovania základného práva na súdnu ochranu je relevantné, že pri rozhodovaní o kasačnej sťažnosti sa kasačný súd zrozumiteľne a ústavne akceptovateľným spôsobom

vysporiadal s argumentáciou sťažovateľky a objasnil závery, ktoré ho viedli k zrušeniu napadnutého rozsudku správneho súdu a vráteniu veci na ďalšie konanie. Argumentáciu najvyššieho správneho súdu ústavný súd považuje v okolnostiach posudzovanej veci za dostatočnú a zrozumiteľnú, založenú na právnych záveroch, ktoré majú oporu v zákone, resp. nepopierajú podstatu, zmysel a účel aplikovaných ustanovení relevantných právnych predpisov, v súvislosti s rozhodovaním o kasačnej sťažnosti.

29. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého kasačného rozsudku najvyššieho správneho súdu ako celku dospel k presvedčeniu, že mu v posudzovanej otázke [čo možno považovať za rozpor údajov katastra s verejnou listinou podľa § 59 ods. 1 a) katastrálneho zákona] nemožno pripísať charakter excesu, ktorý by v sebe zahŕňal črty svojvôle, a je preto potrebné ho považovať za výraz autonómneho súdneho rozhodovania, do ktorého ústavný súd nemá dôvod v tomto prípade zasahovať.

30. Z uvedeného vyplýva, že medzi napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu a základnými právami podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 48 ods. 2, ktorých porušenie sťažovateľka namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

31. Pokiaľ ide o sťažovateľkin návrh na vydanie dočasného opatrenia, ústavný súd konštatuje, že z výsledku posúdenia ústavnej sťažnosti ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady stanovené v § 130 zákona o ústavnom súde na vydanie dočasného opatrenia, a preto ústavný súd návrhu na vydanie dočasného opatrenia nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

32. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uplatnenými v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu